



Către: Eugeniu OSMOCHESCU, Viceprim-ministru, Ministru al Dezvoltării Economice și Digitalizării

Nr. 114 din 07 august 2026

Ref.: Poziția AmCham Moldova asupra avizării repetate a Proiectului de lege pentru modificarea unor acte normative pentru promovarea economiei digitale și a comerțului electronic

Stimate Domnule viceprim-ministru,

Vă salutăm în numele Asociației Patronale „Camera de Comerț Americană din Moldova” (în continuare „AmCham Moldova”).

Cu referință la proiectul de lege pentru modificarea unor acte normative (**pentru promovarea economiei digitale și a comerțului electronic**) (număr unic 629/MDED/2026), intervenim suplimentar cu privire la modificările ce vizează Legea nr. 105/2003 privind protecția consumatorilor.

Astfel, noul alin. (3/4) din art. 125 lipsește comerciantul de posibilitatea de a recupera de la consumator costurile suportate pentru efectuarea expertizei, chiar dacă expertiza constată că neconformitatea a survenit din motive imputabile consumatorului.

Obligația de rambursare a consumatorului nu este aplicabilă în ipoteza în care expertiza a fost necesară vânzătorului pentru a-și îndeplini obligația legală de probațiune, pusă în sarcina sa conform art. 23 alin. (6).

Amintim că, potrivit art. 23 alin. (6):

Orice neconformitate care este constatată în termen de un an de la data la care produsele au fost livrate este prezumată a fi existat deja în momentul livrării produselor, până la proba contrarie sau cu excepția cazului în care această prezumție este incompatibilă cu natura produselor sau cu natura neconformității.

Prin urmare, conform modificărilor propuse de autori, chiar dacă consumatorul este de vină pentru neconformitate, comerciantul nu poate recupera costurile expertizei pentru singurul motiv că neconformitatea a fost constatată în termen de un an de la data la care produsele au fost livrate.

Analizând argumentele invocate de autori, remarcăm o inconsecvență a acestora cu textul modificărilor propuse.

Comerciantul își păstrează astfel dreptul de recuperare în ipoteza culpei consumatorului; ceea ce nu poate face este să transfere costul în perioada în care legea îi impune lui sarcina probei.

De fapt, spre deosebire de directiva europeană, legislația națională este redactată astfel încât nu există de facto nicio prezumție a conformității produsului, deoarece, conform art. 25 alin. (3), comerciantul este obligat să demonstreze vinovăția consumatorului indiferent de momentul în care a fost constatată neconformitatea:

(3) Dacă vânzătorul/prestatorul refuză să satisfacă reclamația consumatorului conform prevederilor art.20 alin.(2) și art.21 alin.(1) pe motiv că neconformitatea a apărut din motive imputabile consumatorului și acesta nu este de acord cu asemenea concluzie, vânzătorul/prestatorul este obligat să dovedească vina consumatorului în ceea ce privește deficiențele apărute la produsul vândut, serviciul prestat prin expertiza tehnică efectuată în conformitate cu alin.(5).

Dacă prezumția de conformitate ar fi existat cu adevărat, atunci comerciantul, în temeiul art. 23 alin. (6), nu ar trebui să fie obligat să recurgă la expertiză pentru a demonstra vinovăția consumatorului, atunci când neconformitatea este constatată după un an de la livrarea produsului. Totodată, dacă neconformitatea este constatată în termen de un an de la livrarea produsului, atunci comerciantul este obligat să demonstreze vinovăția consumatorului prin expertiză, cu posibilitatea de a recupera costul expertizei de la consumator dacă expertiza confirmă vinovăția consumatorului.

Noile prevederi conțin și alte cerințe anevoioase greu, dacă nu imposibil, de realizat:

- art. 25 alin. (3/2) prevede că „În cazul în care efectuarea expertizei tehnice prevăzute la alin. (3) este inițiată de vânzător sau prestator, acesta informează consumatorul, pe un suport durabil, înainte de depunerea cererii de efectuare a expertizei tehnice, cu privire la:

- a) entitatea care urmează să efectueze expertiza tehnică și obiectul acesteia;
- b) costul estimativ al expertizei tehnice, determinat pe baza tarifelor practicate de entitatea care urmează să o efectueze;
- c) dreptul vânzătorului sau prestatorului de a solicita rambursarea cheltuielilor efective de expertiză exclusiv în cazul în care aceasta stabilește, prin probe obiective, că deficiența este imputabilă consumatorului și a survenit ulterior livrării, suma a cărei rambursare poate fi solicitată neputând depăși costul estimativ comunicat potrivit lit. b), cu excepția cazului în care consumatorul a acceptat expres, pe un suport durabil, o majorare a acestuia;
- d) dreptul consumatorului de a se adresa organelor abilitate cu funcții de protecție a consumatorilor sau instanțelor de judecată, în condițiile legii.

Amintim că, potrivit art. 25 alin. (3):

într-un termen de cel mult 14 zile calendaristice de la data depunerii reclamației, vânzătorul/prestatorul notifică, printr-un document scris, pe suport de hârtie sau pe orice alt suport durabil, consumatorul cu privire la depunerea cererii de efectuare a expertizei, la datele de contact ale persoanei abilitate în desfășurarea expertizelor și, la cererea consumatorului, transmite acestuia dovada înregistrării solicitării de expertiză a produsului corespunzător la persoana abilitată.

Astfel, comerciantul este obligat să transmită consumatorului, pe suport durabil, 2 notificări cu privire la același subiect (expertiza), una înainte de depunerea cererii de efectuare a expertizei și alta după aceasta. Pe de altă parte, nu este clar de ce aceste notificări nu pot fi comasate într-una și transmise după depunerea unei asemenea cereri, pentru a nu crește artificial povara administrativă și costurile pentru mediul de afaceri.

De asemenea, nu este clar de ce comerciantul nu poate recupera de la consumator costul efectiv al expertizei, dacă costul comunicat anterior, care este estimativ, s-a dovedit a fi mai mic decât costul final.

Nu este clar care este semnificația sintagmei „probe obiective” (există probe neobiective sau subiective?). Noțiunea de probă este reglementată prin Codul de procedură civilă, care cuprinde toate condițiile față de probe (aceeași observație se referă și alin. (3/4)).

Nu este clar care ar fi obiectul adresării consumatorului către organele abilitate cu funcții de protecție a consumatorilor sau instanțele de judecată. Ar fi necesar să se specifice că acest drept ține de contestarea rezultatelor expertizei, așa cum prevede alin. (3/4).

Totodată, se observă o incoerență a prevederilor privind rambursarea costurilor expertizei, conform alin. (3/5):



Rambursarea cheltuielilor de expertiză nu poate fi solicitată în cazul în care expertiza tehnică stabilește existența neconformității ori nu permite determinarea cauzei deficienței.

Potrivit acestei norme, rambursarea cheltuielilor de expertiză nu poate fi solicitată în cazul în care expertiza tehnică stabilește existența neconformității, chiar dacă neconformitatea este imputabilă consumatorului.

La fel de controversat și confuz este alin. (3/6):

Examinarea și soluționarea reclamației consumatorului nu pot fi condiționate de acceptarea prealabilă, de către acesta, a costurilor expertizei tehnice. Refuzul consumatorului de a accepta costul estimativ comunicat nu constituie retragere a reclamației și nu exonerează vânzătorul sau prestatorul de obligația de probațiune prevăzută la alin. (3).

Articolul 25 alin. (3) nu cere consumatorului să accepte în prealabil costul expertizei. Chiar dacă consumatorul ar accepta costul expertizei în prealabil, rambursarea acestui cost ar depinde de rezultatul expertizei, și anume de faptul dacă neconformitatea este imputabilă consumatorului.

În final, art. 25 se aplică nu doar produsului defect, ci și serviciului neconform. Aplicarea procedurii de verificare post factum a conformității unui serviciu, prin expertiză tehnică, nu este posibilă în cazul în care acest serviciu nu are ca rezultat un obiect material. Ar fi necesară precizarea acestui aspect.

Vă rog să o considerați pe Veronica Sirețeanu, director adjunct, persoana de contact din partea AmCham Moldova (veronicasireteanu@amcham.md), pentru interacțiunile ulterioare pe acest subiect.

Cu această ocazie, AmCham Moldova apreciază deschiderea Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării și își exprimă disponibilitatea de a detalia comentariile și propunerile adresate, în cazul unei ședințe dedicate.

Cu respect,

Mila Malairău

Director Executiv

A.P. „Camera de Comerț Americană din Moldova”